

Thvorvel Staalbrønze-Fabrikationen, efter alle foreliggende Oplysninger, ikke synes at frembyde overmaade store mekaniske Vanskeligheder, naar man kun har Materialet og de fornødne Værktøier til sin Raadighed, saa er dog Østerrig endnu den eneste Stormagt, der synes at have haft afgjort Held med sig i Sagen. Det tør vel anses for utvivlsomt, at man i de fleste større Stater, som have Regjeringsstøberier og Kanonfabriker, gjør Forsøg med Staalbrønze, men ingen større Stat udenfor Østerrig har endnu sat Fabrikationen i System eller efter en større Maalestok draget Nytte af den, uagtet dog Lande som Rusland, Frankrig, Spanien, Italien og Lybskland særlig maatte føle Opfordring til at anvende deres store Beholdninger af ældre Brønzestøys. Frankrig vides saaledes ikke at have præsteret Staalbrønzekanoner, skjøndt bekendt med Fabrikationens Detailler i mange Aar; Spanien vides at have arbejdet med 9 Ctm. Kanoner og skal endog være betænkt paa at fabrikere en 30,5 Ctm. Staalbrønzekanon; Lybskland formenes nu at have indført en 12 Ctm. Staalbrønzekanon.

Ogsaa enkelte Privatfabriker, saasom Gruson, have kastet sig over Staalbrønzekanonfabrikation, og have ogsaa leveret Kanoner af mindre Kalibre, men, saa vidt vides, kun til Artillerier udenfor Europa. Naar der henses til, at vi herhjemme ikke have noget Statsstøberi til at drive Kunsten frem og ei heller noget som helst privat Kanonstøberi, turde det være forklarligt, at man ikke har stillet sig som Maal at optage Fabrikationen af Staalbrønzekanoner, og det saa meget mere som de herværende disponible Brønzebeholdninger kunne antages ikke at beløbe sig over 1,500 Centner, en Beholdning, der altsaa ikke er større, end at man deraf vilde kunne erholde ca. 50 Fæstningskanoner af Middelvægt.

Med Foranstaaende vil man ingenlunde bestride Hensigtsmæssigheden af Staalbrønzekanoner, særlig ikke af de østerrigske efter General Uchatius' System, tværtimod maa man anse dette System for hensigtsmæssigt, ialtsald indenfor de Dimensioner, hvori det endnu foreligger som System, nemlig til det 15 Ctm. Kaliber inklusive. At Forsøgene fortsættes med Prøver paa at præstere Kyststøys, er naturligt og bekendt nok.

Den tilsyneladende Lethed, hvormed Støbningen af Staalbrønzekanoner kan ske og det Ligtalende i at have et Materiale, hvis Værdi ikke som det til Kanoner bearbejdede Staal saagodt som forsvinder, samtidig med at Kanonen af en eller anden Grund er bleven tjenestedygtig, har vistnok ofte bidraget til at lede Tanken hen paa Etablering af Staalbrønzekanonfabrikation herhjemme, hvorved man dog, under Hensynet til den ringe tilstedeværende Brønzebeholdning, maatte være beredt paa at gaa til at anskaffe Raamateriale fra Udlandet; men Spørgsmaalet vilde ikke være løst alene ved at præstere Støbningen, tværtimod fordrer den paafølgende Fabrikation kraftige mekaniske Hjælpemidler, ligesom der fordrer større Værksteder til Udbringning, Afrensning, til Forsærdigelse af Baglademekanismer m. m.

Hvilkken Udvikling Sagen i en nær Fremtid muligvis vil faae, og hvorvidt navnlig Lybskland maatte bestemme sig til at forfærdige endel af sine lettere Fæstningskanoner af Staalbrønze, lader sig ikke paa Sagens nuværende Standpunkt forud angive, kun saameget kan forvort Vedkommende med temmelig stor Sikkerhed paastaas, at Leveringen af Staalbrønzekanoner fra Udlandet, selv om den kunde ske, ikke vilde medføre nogen øjeblikkelig synderlig stor økonomisk Fordel fremfor Leveringen af Staalkanoner. En anden Sag var det, saafremt man herhjemme havde de, ogsaa til Fremme af andre Formaal, høist ønskelige Kanonværksteder til sin Raadighed, da man i saa Fald, som det turde haabes, forholdsvis let vilde komme over Vanskelighederne ved Tilvirkningen af Staalbrønzekanoner.

Ruffmann.

Flagstad.

Til Folkethingets Finantsudvalg.

Krigsministeriet. Kjøbenhavn, den 7de Januar 1881.

Til Besvarelse af de i Finantsudvalgets Skrivelse af 11te f. M. under Punkt 4 fremsatte forskellige Spørgsmaal, vedrørende den paa Finantslovsforlaget for 1881—82 under § 26, Post IV. 1. h, foreslaaede Anskaffelse af 5 Feltbatterier af Model 1876, skal Ministeriet herved meddele:

Til Anskaffelse af ommeldte 5 Feltbatterier paaregnes ialt det Dobbelte af det paa Finantslovsforlaget under § 26, Post IV. 1. h. som første Bidrag opførte Beløb, altsaa ialt 835,100 Kr., jfr. det hermed følgende Specialoverslag med 3 Bilag.

At Anskaffelsen af de 16 Feltbatterier i 1876 kostede forholdsvis mindre, hidrører væsentligt deraf, at denne Anskaffelse ikke omfattede en Mængde af de paa nærværende Oversto